

Kunnskapsdepartementet

Postboks 8119 Dep.
0032 OSLO



Vår saksbehandler:
Åshild Olaussen

Kopi til

Vår dato
14.05.2008

Vår referanse
2008-0015

Deres referanse

Unios høringsuttalelse til NOU 2008:3 "Sett under ett"

Vi viser til brev av 28. januar 2008 vedrørende høring på NOU 2008:3 "Sett under ett", og takker for at Unio fikk utsatt frist for høringsuttalelsen. Vedlagt ligger også høringsuttalelsen fra Unio-studentene.

Unio vil kommentere innstillingen i tråd med NOU-ens kapittelinndeling, men vil først presentere våre hovedpunkter.

Hovedpunkter

- Unio støtter Stjernø-utvalgets visjon og mål angående kvalitet i høyere utdanning. Unio mener derfor at faglig kvalitet må komme foran andre hensyn når fremtiden til høyere utdanning og forskning avgjøres.
- Unio har ingen prinsipielle innvendinger mot dannelse av større enheter enten det skjer ved sammenslåinger eller nettverksdannelser, men mener at slike prosesser bør være basert på frivillighet fra alle involverte institusjoner. En av styrkene med høyere utdanning i Norge er mangfoldet i institusjoner, studietilbud og tradisjoner som de forskjellige lærestedene representerer.
- Unio er kritiske til forslag som vil gjøre det enklere å bli akkreditert som universitet.
- Unio ønsker en styringsordning med valgt rektor, todelt ledelse og et styre der ingen gruppering har flertall alene. Vi kan derfor ikke støtte forslaget om lovendring når det gjelder styring og ledelse.
- Unio er svært fornøyd med at profesjonsutdanningenes utfordringer vies stor plass i utredningen. Disse utdanningene utgjør en betydelig del av høyere utdanning og har et stort nedslagsfelt. Tiltakene for å styrke profesjonsutdanningene i forhold til undervisning, praksisstudier og forskning er viktige. En solid satsning på kompetanseheving i profesjonsutdanningen er avgjørende.
- Nasjonal styring av profesjonsutdanningene gjennom rammeplaner, er fortsatt nødvendig. Unio kan derfor ikke støtte forslaget om at disse skal fjernes.
- Unio støtter utvalgets forslag om å lage et finansieringssystem som styrker langsiktigheten i virksomhetene. Unio er glad for at Stjernø-utvalget har tatt til orde for en sterkere faglig

styring av sektoren, for å dempe de markedsbaserte finansieringsordningene, og at dannelsenaspektet skal bli mer fremtredende i høyere utdanning og forskning.

Generelle betraktninger, herunder kommentarer til kapittel 5 Utviklingstrekk og utfordringer i norske høyere utdanning

Stjernø-utvalget har gjort et solid arbeid og har på en dyktig måte redegjort for sektorens historie, nåtid og framtid. Unio vil understreke verdien av at dette utredningsarbeidet har blitt gjennomført. Innstillingen inneholder mange forslag som er i tråd med vår politikk og som Unio vil støtte, men også forslag som vi vil avvise.

Unio støtter i all hovedsak utvalgets analyser av hvilke utfordringer sektoren står overfor både nasjonalt og internasjonalt. Utvalget har satt fokus på reelle utfordringer i universitets- og høyskolesektoren i Norge.

Unio er svært fornøyd med at profesjonsutdanningenes utfordringer vies stor plass i utredningen. Disse utdanningene utgjør en betydelig del av høyere utdanning og har et stort nedslagsfelt.

Økt kvalitet må være et mål for den nasjonale politikken for universitets- og høyskolesektoren. Ivaretagelsen og utviklingen av utdannings- og forskningsmiljøer av høy kvalitet må ligge til grunn for de beslutninger som skal fattes. Unio vil særlig understreke betydningen av økt kvalitet i profesjonsutdanningene. Utvalgets forslag om økt vitenskapeliggjøring, økt oppmerksomhet rundt praksisopplæringene og om en strategi for å øke profesjonsutdannelsens kompetanse, er gode bidrag til kvalitetsheving.

Markedstenkningen har de siste årene i stadig sterkere grad fått prege utviklingen av universitets- og høyskolesektoren. Vi opplever at Stjernø-utvalget flytter fokuset tilbake til de høyere utdanningsinstitusjonenes samfunnsmandat, og det rettes søkelys mot verdivalg vi står overfor; om høyere utdanning skal være tilgjengelig for alle og være nasjonalt styrt, eller om markedskreftene skal ha større innflytelse i sektoren.

Unio mener at høyere utdanning skal være tilgjengelig for alle og mer nasjonalt styrt. Det innebærer at politiske myndigheter har et overordnet ansvar for sektoren. Dette ivaretas best ved at de statlige universitetene og høyskolene fortsetter som forvaltningsorgan med lovfestede fullmakter. Disse institusjonene er viktige kulturbærere og samfunnsinstitusjoner med samfunnsansvar. De skal ha akademisk og kunstnerisk frihet og være faglig uavhengige av staten. Samtidig er det nødvendig med nasjonal styring og koordinering av overordnede spørsmål som etablering av nye fag og studier, dimensjonering av opptak og opprettholdelse av tilbud om høyere utdanning i distriktene. Dette sikres etter Unios mening best ved at institusjonene beholder dagens tilknytningsform.

Unio mener at utredningen er mangelfull med hensyn til det livslange læringsperspektivet. Utvalget har ikke inkludert den antatt økende gruppen av voksne studenter (+25) som tar forsinket grunnutdanning, ny grunnutdanning eller etter- og videreutdanning. Denne gruppen av studiesøkende kan ha stor betydning for fremtidig rekruttering til høyere utdanningsinstitusjoner i distriktene, fordi mange av dem søker utdanning nær sitt bosted. Etter- og videreutdanning vil i stadig større grad bli sentrale oppgaver for universitets- og høyskolesektoren. Betydningen av dette burde vært diskutert i utredningen.

Unio mener at Stjernø-utvalgets utredning er et viktig grunnlag for videre veivalg innenfor høyere utdanning og forskning og ser fram til departementets oppfølging av utredningen.

Kapittel 6 Institusjonsstruktur

Som redegjort for ovenfor, støtter Unio i all hovedsak utvalgets analyser av hvilke utfordringer sektoren står overfor. Det gjelder også forståelsen av at det å ikke gjennomføre noen strukturelle grep – det utvalget kaller "null-hypotesen" – kan gi en utvikling der blant annet kvaliteten mange steder vil bli satt under press.

Ivaretagelsen og utviklingen av utdannings- og forskningsmiljøer av høy kvalitet må ligge til grunn for valg av institusjonsstruktur. Unio mener at en av styrkene ved høyere utdanning i Norge, er det mangfoldet i institusjoner, studietilbud og tradisjoner som de forskjellige lærestedene representerer. Utfordringen blir å finne balansen mellom mangfold på den ene siden og kvalitativt robuste fagmiljøer på den andre siden.

Unio har ingen prinsipielle innvendinger mot dannelse av større enheter enten det skjer ved sammenslåinger eller nettverksdannelser. En forutsetning for å lykkes med endringer i institusjonsstrukturen, er at institusjonene selv må se hensikten med samarbeidet det legges opp til. Prosessene bør derfor være basert på frivillighet fra alle involverte institusjoner.

I alle de fire modellene som utvalget har vurdert, ligger muligheter og forslag som institusjonene kan bruke i videreutvikling mot mer robuste fagmiljø i form av større enheter. Det dreier seg om muligheten til å kunne utvikle utdanningsløp fra bachelor, via mastergrad og opp til PhD i samme struktur, og på den måten gi mulighet til å sikre bredde, dybde og fagspesifikk fordypning.

Unio mener at utviklingen av samarbeidsrelasjoner, nettverksdannelser og fusjoner må stimuleres, blant annet gjennom økonomiske insentiver i finansieringssystemet. Slike insentiver må være betydelige og tydeliggjøres bedre enn i utvalgets forslag. Videre mener vi at kvalitativt robuste fagmiljøer må være en forutsetning for akkreditering som universitet, og at kriteriene for akkreditering vil kunne fungere som et insentiv til å fremme formelt institusjonssamarbeid og/eller sammenslåing.

Samtidig vil Unio understreke at det er nødvendig å finne modeller som ivaretar regionale behov. Spesielt innenfor profesjonsutdanningene må det legges vekt på behov knyttet til rekruttering og tjenesteutvikling i et samspill mellom arbeidsfeltet og akademia. Flere profesjonsutdanninger har praksis/turnus som en stor del av studiene og er dermed avhengig av tilknytning til et praksisområde.

Et annet spørsmål som må tas i betraktning, er om store institusjoner automatisk fører til bedre kvalitet. Det kan virke som om utvalget gjør en nivåfeilslutning og setter likhetstegn mellom institusjon og fagmiljø. Store institusjoner kan ha små og sårbare fagmiljøer, mens små institusjoner kan ha få, men robuste fagmiljøer. Et eksempel på sistnevnte er de vitenskapelige høgskolene. En meningsfylt diskusjon må gå på situasjonen til det enkelte fagmiljø. Det er ingen automatisk sammenheng mellom størrelse og kvalitet i høyere utdanning. Derimot er det en sammenheng mellom ressurser og kvalitet. Sammenslåing i seg selv som virkemiddel for å oppnå kvalitet, blir derfor for enkelt.

Personalpolitiske konsekvenser er i liten grad berørt i Stjernø-utvalgets utredning. Sektoren arbeider fortsatt med implementering av Kvalitetsreformen, som ga mange ansatte økt arbeidspress og mindre tid til forskning. Uro i form av hyppige reformer og omstillinger kan utløse usikkerhet blant de ansatte og skape et mer belastende psykososialt arbeidsmiljø. Flere

undersøkelser av nyere dato viser at universitets- og høyskolesektoren har store utfordringer når det gjelder det psykososiale arbeidsmiljøet. SSBs levekårsundersøkelser viser en merkbar økning i andelen ansatte i sektoren som opplever et høyt konfliktnivå mellom ansatte og ledelse fra 2003 til 2006. Andelen som opplever konflikt er samtidig mye høyere i denne sektoren enn andelen blant alle sysselsatte i landet. Det er viktig at endringer i sektoren ikke skaper økt usikkerhet og utrygghet for de ansatte, og at de blir gjennomført på riktig måte og med nødvendige ressurser.

Politihøgskolen

Unio vil ikke støtte utvalgets forslag om en utredning med sikte på å overføre ansvaret for Politihøgskolen fra Justis- og politidepartementet til Kunnskapsdepartementet.

Unio mener det er av avgjørende betydning for kvaliteten på utdanningen at Politihøgskolen har sterk tilknytning til det samme departement som politietaten.. Politiutdanningen er i en særstilling i forhold til andre høyskoler. Som samfunnets maktapparat i fredstid er det spesielt viktig at Politihøgskolens utdanningsplaner er under god kontroll av Justis- og Politidepartementet. Politihøgskolen har også ansvar for den etatsspesifikke etter og videreutdanningen.

Unio undrer seg over at utvalget nevner Politihøgskolen, men ikke Forsvarets krigsskole, Forsvarets Stabsskole, Sjøkrigsskolen og Luftkrigsskolen i utredningen. Disse høyskolene har det til felles at de utdanner til kunnskap i bruk av makt. Kontroll med kompetansen om og bruk av makt i fredstid er ikke mindre kompleks eller spesiell enn forsvarets bruk av makt i krigstid. I begge sammenhenger er sterk kontroll og enhetlig tydelig ledelse av avgjørende betydning.

Kapittel 7 Styring og ledelse i universitets- og høyskolesektoren

For på best mulig måte å kunne ivareta faglige hensyn mener Unio at vi trenger sterkere nasjonal styring i universitets- og høyskolesektoren enn det som er tilfellet i dag. Kvalitet i utdanningen og lik rett til utdanning må være det primære for utvikling og styring av høyere utdanning og forskning i Norge. Samtidig må regionale hensyn ivaretas. Styringsmodell må også velges fra et demokratisynspunkt. Unio ønsker derfor en styringsordning med valgt rektor, todelt ledelse og et styre der ingen gruppering har flertall alene.

Unio deler ikke utvalgets syn om at styrer med eksternt flertall og eksternt styreleder er mer profesjonelle og styringsdyktige. Snarere tvert i mot kan disse hindre sektorens vitenskapelige forpliktelse i å være allment tilgjengelig, ved å styre institusjonene i retning av mer kommersielle formål. Utvalgets forslag vil utløse en ny diskusjon om Ryssdal-utvalgets innstilling (NOU: 2003:25) som ble kritisert av en samlet sektor og som departementet ikke gikk videre med. Det er nå behov for ro i sektoren om disse spørsmålene.

Unio vil påpeke at den styringsformen utvalget legger opp til bygger på en markedsorientert styringsideologi i New Public Management-tradisjonen. Vi oppfatter at dette forslaget strider mot utvalgets egen intensjon om å redusere markedsinnslaget i sektoren. Konsekvensene av utvalgets forslag blir særlig alvorlige tatt i betraktning at utvalget samtidig vil ha omfattende sammenslåinger. Dette vil bety at svært mange av dagens valgte ledere og styrerepresentanter blir borte. I verste fall blir den valgte, faglige representasjonen på denne måten redusert til to representanter i styrene i hvert av de rundt 10 regionale universiteter. I store deler av sektoren kan derfor demokratiet og forskningsfriheten ganske enkelt kan forsvinne til fordel for styring etter NPM-ideologien.

Bruk av nominasjons- eller søkekomite ved valg av rektor kan være hensiktsmessig hvis den enkelte institusjon ønsker det. Unio støtter derfor forslaget om å lovfeste en slik ordning.

Unio er kritisk til nedbyggingen av kollegiale organer, en prosess som har akselerert etter kvalitetsreformen. Dette har skapt et demokratisk underskudd på institusjonene som har vist seg svært vanskelig å erstatte fullt ut med medbestemmelsesordninger knyttet til Hovedavtalen i Staten. Vi foreslår derfor at det tas inn i bestemmelser i universitets- og høyskoleloven for å sikre at kollegiale organer inngår i normalordningen for styringsstruktur.

Kapittel 8 Kriterier for akkreditering som universitet

Unio er kritiske til forslag som vil gjøre det enklere å bli akkreditert som universitet. Vi mener videre det er uheldig å legge avgjørende vekt på institusjonens størrelse for å oppnå universitetsstatus. I utgangspunktet ønsker vi derfor ikke å endre på dagens krav til fire doktorgradsstudier og fem masterutdanninger.

Samtidig er det viktig for Unio å understreke at det avgjørende er at institusjonene har en stabil forskningsvirksomhet av høy kvalitet. Ved å legge større vekt på kravene til stabilitet og kvalitet, framfor et bestemt antall master- og doktorprogrammer, vil kriteriene for akkreditering hindre opprettelsen av svakt funderte og sårbare doktorgradsstudier ved høyskoler som ønsker universitetsstatus og i større grad kunne fungere som et insentiv til å fremme formelt institusjonssamarbeid og/eller sammenslåing.

Kapittel 9 En styrket forskerutdanning

Unio støtter utvalgets forslag om en styrket forskerutdanning og de forslagene som legges til grunn, og mener det er viktig at midlene til utdanningsforskning økes betydelig. Vi ser derfor fram til realisering av de tiltakene som er foreslått.

Strukturerte opplegg rundt, og rammer for forskerutdanningen er positivt, men disse må tilpasses det enkelte fag. Unio mener forskerskoler med utgangspunkt i profesjonsforskning bør utvikles.

Unio vil vise til vårt forslag om å etablere profesjons-PhD, som ble spilt inn i forbindelse med Kunnskapsdepartementets stortingsmelding om forskerrekruttering. Forslaget innebærer en prøveordning rettet mot offentlig sektor, innen profesjonsyrker som lærer, lektor, sykepleier, fysioterapeut, ergoterapeut, førskolelærer, politi med mer. Formålet med å etablere profesjons-PhD er å stimulere til at flere gjennomfører doktorgradsutdanning samt å styrke samspillet mellom teori og praksis / mellom academia og arbeidslivet.

Kapittel 10 Finansieringssystemet for høyskoler og universitet

Unio ønsker en forbedring av finansieringssystemet i sektoren og støtter dreiningen bort fra markedsstyrte insentiver over mot en større vektlegging på dannelsesperspektivet innen høyere utdanning og forskning. Utvalget setter fokus på endring av finansieringssystemet etter kvalitetsreformen med mer resultatbasert finansiering. Formålet med dette var å kombinere styring og bruk av incentiver. En ulempe derimot, er at systemet prioriterer kvantitet fremfor kvalitet. Det gir en redusert handlefrihet for aktørene, som igjen kan virke inn både i forhold til vitenskapelig produksjon og produksjon av kandidater. Vi støtter utvalgets vurdering om at markedsstyringen bør svekkes til fordel for politisk styring for å løse utfordringene sektoren står ovenfor. Mindre markedsstyring og mer politisk styring er i tråd med både Unios politikk og regjeringens Soria Moria-erklæring.

Unio støtter forslaget om forpliktende avtaler mellom den enkelte institusjon og Kunnskapsdepartementet for å styrke langsiktigheten i bevilgningene til virksomhetene. Vi vil også peke på basisbevilgningens betydning for forutsigbarhet i institusjonenes økonomi. For bedre å sikre institusjonene forutsigbarhet og langsiktighet i økonomien mener Unio derfor at det er avgjørende at basisbevilgningen minst utgjør 60 % av totalbevilgningen. En romslig basisbevilgning sikrer stabilitet og institusjonell og faglig autonomi, og er i realiteten det eneste som åpner for at den individuelle forskningsfriheten kan finansieres.

Unio mener det er behov for ekstra ressurser for å styrke kvaliteten innen utdanning og forskning. En ny strategisk undervisningskomponent bør ikke gå på bekostning av basiskomponenten, da denne allerede er for lav. Innføring av en strategisk komponent forutsetter friske midler. Hvis basisbevilgningen erstattes med strategiske bevilgninger betyr det mer vekt på politisk styring på bekostning av forskningsfrihet og kollegial styring, ikke at politisk styring erstatter markedsstyring.

Unio vil påpeke behovet for å styrke finansieringen av praksis innenfor profesjonsutdanningene. Et nytt finansieringssystem må sikre finansieringen av praksis på en langt bedre måte enn tilfellet er i dag. En mulighet er å la praksis i profesjonsutdanningene utgjøre en egen komponent i finansieringsmodellen.

I dagens finansieringsmodell ligger det midler til forskning, men ikke til utviklingsarbeid som også er viktig på mange høyskoler. Utviklingsarbeid bør defineres inn i et fremtidig finansieringssystem, fordi dette er av stor betydning for FoU-virksomheten ved høyskolene. Unio ser det som positivt at forskningskomponenten foreslås utvidet med nye indikatorer for å stimulere til lærebokproduksjon og akademiske arbeider som har bredere (nordisk) publikum enn de nå høyt scorende tradisjonelle vitenskapelige artiklene.

Utvalgets forslag med klarere deling av finansiering til undervisning og forskning er interessant. En forutsetning må være at det etableres ordninger som hindrer at rene forsker- og undervisningsstillinger øker i antall på bekostning av de kombinerte stillingene. En utvikling i retning av rene forskerstillinger og rene undervisningsstillinger vil kunne medføre at undervisningen ikke lenger blir forskningsbasert og bidra til svekket kvalitet.

Samarbeid institusjonene i mellom og med forskningsinstitutter og arbeidslivet må honoreres. Som nevnt i våre kommentarer til kapittel 6, mener Unio at dannelsen av større institusjonelle enheter må stimuleres, blant annet gjennom økonomiske insentiver i finansieringssystemet. Dette bør utredes nærmere.

Kapittel 11 Små studiesteder

Unio er enig med utvalget i at det er en utfordring å finne en god balanse mellom desentralisering og utvikling av sterke og robuste fagmiljøer. Utvalget peker på problemer knyttet til små studiesteder; små faglige miljø med liten evne til omstilling, lav forskningsaktivitet, lite internasjonalt samarbeid og lav rekruttering. Samtidig trekkes det frem at små studiesteder kan være viktige med sine bidrag til lokalt arbeids- og samfunnsliv. Det foreslås nedlegging av mindre studiesteder og en alternativ organisering med studiesentra.

Selv om de skisserte problemene ved små studiesteder er viktig å imøtekomme, vil Unio likevel peke på at det må gjøres lokale vurderinger for å sikre tilgjengelighet til utdanning i distriktene, og tett samarbeid mellom utdanningsinstitusjon og lokalt arbeidsliv. I dette ligger det også behov for å videreutvikle desentraliserte studietilbud som dekker regionale behov for rekruttering. Ved etablering av studiesentra uten fast fagpersonale, slik det foreslås, kan det være fare for at kontakten mellom utdannings- og forskningsaktiviteten og arbeidslivet blir for liten.

Vi vil gjenta vår tidligere påpekning om at størrelse og kvalitet ikke nødvendigvis henger sammen. Store institusjoner kan ha små og sårbare fagmiljøer, mens små institusjoner kan ha få, men robuste fagmiljøer. Et eksempel på sistnevnte er de vitenskapelige høyskolene

Unio ser at samisk høyskole er ressurskrevende, men i en særstilling. Utvalget mener at høyskolen pga sin sårbarhet og særstilling bør knyttes til et større miljø. De foreslår universitetet i Tromsø, som har et samisk institutt. Unio mener at erfaringer tilsier at man må legge større vekt på samarbeid med samisktalende miljøer i Norden. Det er viktig å ivareta disse språkområdene og ta hensyn til lokale behov og samisk kultur, også på tvers av riksgrensene. Et allsamisk universitet, som det arbeides for, kan styrke dette. Studier må tilrettelegges og tilpasses de samiske miljøene. Nettstudier og deltidsstudier kan være virkemidler. Det er viktig med forutsigbarhet i utdanningene fordi det samiske samfunnet trenger fagpersonell, ikke minst lærere på alle nivå.

Kapittel 12 Dimensjonering, arbeidsdeling og ansvar for små og utsatte fag

Unio erkjenner at studentenes etterspørsel er en viktig parameter for dimensjonering av høyere utdanning. Dog, det kan ikke være det eneste kriteriet for et fags eksistensbegrunnelse. Fag med et lite antall studenter kan likevel levere forskning av høy kvalitet. Noen fag har betydning utover seg selv, og må ansees som en forutsetning for nødvendig bredde ved et lærested og inngå som det utvalget selv omtaler som dannelse. Fluktuasjoner i studentstrømmen er ofte tilfeldig og sjelden forutsigbar. Nedlegging av fag er en nesten irreversibel prosess, det tar mange år å bygge opp et fagmiljø. Derfor må andre kriterier enn søkertall tillegges vekt når framtiden for små og utsatte fag skal bestemmes.

Det er en nasjonal oppgave å sikre et bredt spekter av fagområder. Små og utsatte fag er viktig for å opprettholde mangfoldet, for å ivareta kulturelle behov og som støttefag for andre fag. Samtidig har det en grunnleggende verdi seg selv å overføre kunnskap til kommende generasjoner. Unio støtter derfor utvalgets forslag om at Kunnskapsdepartementet tar initiativ til en prosess med sikte på klarere ansvarsdeling mellom universitetene når det gjelder små fag.

Kapittel 13 Universitet på internasjonalt nivå?

Unio støtter forslaget om å videreføre ordningen med sentre for fremragende forskning. Det forutsettes at opprettelsen og driften av disse ikke går på bekostning av annen aktivitet ved universiteter og høyskoler og at bevilgninger til disse kommer i tillegg til den ordinære bevilgningen til universiteter og høyskoler over statsbudsjettet.

For å sikre den fremragende forskning best mulig vilkår må det støttes aktivt opp under hele sektoren, vekst i toppen forutsetter godt jordsmonn, stabile rammevilkår og jevn tilførsel av næring.

Unio er enig med utvalget i at det ikke skal igangsettes en særskilt nasjonal satsning for å etablere et eliteuniversitet. Derimot må flest mulig læresteder få muligheten til å utvikle og ta i bruk sitt kvalitative potensial.

Kapittel 14 Styrking av profesjonsutdanningene i høyskolene

Unio er svært tilfreds med utvalgets ønske om å styrke profesjonsutdanningene. Vi deler de bekymringene utvalget reiser og støtter i hovedsak forslagene til satsing for styrking av profesjonsutdanning ved høyskolene.

Skal profesjonsutdanningene ha høy kvalitet, må en sidestille det akademiske og profesjonsrettede elementet i utdanningene. Unio mener at det bør legges tydelige føringer knyttet til status og anerkjennelse av veien til førstekompetanse. Utdanningene er avhengig av å rekruttere gode profesjonsutdannere, både fra en akademisk og en profesjonsorientert tradisjon. Profesjonsutdanningene bør arbeide målrettet for dette gjennom utvikling av førstelektorprogrammer. Institusjonene bør ta i bruk dosentstillinger i større grad enn hva tilfellet er i dag.

Unio støtter utvalgets forslag om at Kunnskapsdepartementet igangsetter og finansierer et program for kompetanseheving blant ansatte i profesjonsutdanningene.

Unio støtter utvalgets forslag om en klargjøring av oppgavefordelingen mellom utdanningsinstitusjonene og yrkesfeltet. For mange av profesjonsstudiene er praksis en stor del av utdanningen. Utdanningsinstitusjonene og yrkesfeltet må derfor ha ansvar for å løse oppgaven med profesjonskvalifisering i fellesskap. Vi støtter utvalgets forslag om at det gjennomføres forsøk og evalueringer med sikte på å få mer kunnskap om gode samarbeidsløsninger. Gode samarbeidsløsninger må understøttes av en formålstjenelig finansieringsmodell. Unio vil advare mot en løsning der det formelle ansvaret for praksisstudiene skal "flyttes" fra utdanningsinstitusjonene til yrkesfeltet. Utdanningen må være helhetlig – ikke todelt – og utfordringer i samarbeid og oppgavefordeling må løses uten at utdanningsinstitusjonen fraskrives det overordnede ansvaret. Det er avgjørende viktig at det er utdanningsinstitusjonen som bærer et overordnet ansvar også for veiledning og vurdering, for å sikre at veiledning og vurdering gjøres av personell med kompetansen som kreves for å utdanne bachelorgradskandidater.

Unio mener rammeplanene er viktige for å sikre nasjonal kvalitet på utdanningen. Fravær av nasjonale rammeplaner kan gi som konsekvens at den til enhver tid gjeldende kompetanseforskrift blir styrende for utdanning og struktur. For enkelte profesjonsutdanninger, som sykepleierutdanningen, skal nasjonale rammeplaner og forskrifter sikre felles kunnskapsinnhold for autoriserte sykepleiere og spesialsykepleiere på alle nivå. Å sikre nasjonale krav til kunnskapsinnhold er avgjørende for kvalitet både i utdanning og i møte med den enkelte pasient. Unio mener derfor at man bør være ytterst forsiktig med å fjerne nasjonale rammeplaner med mindre man mener at man har funnet fram til mer kvalitetsmessige rammeverk å styre utdanningene gjennom.

Kapittel 15 Sentre for fremragende undervisning

I en tid hvor forskning skal ha, og har stor oppmerksomhet, er det avgjørende at også undervisning blir prioritert hva gjelder tid, ressurser og kompetanse. Unio vil derfor støtte utvalgets syn om at det bør iverksettes tiltak for å signalisere at undervisning og forskning er sidestilte oppgaver innenfor universiteter og høyskoler. Læringsprosessene er avgjørende for kunnskapsoverføringen, og med det den enkelte students kunnskap, ferdigheter og holdninger etter endt utdanning. Det betyr at læringsformer kontinuerlig må videreutvikles og etterprøves for å skape og sikre kvalitativt gode utdanninger.

Unio er derimot usikre på om forslaget om Sentre for fremragende undervisning er det riktige tiltaket for å rette oppmerksomheten mot kvaliteten i undervisningen i høyere utdanning. Vi tror utvalgets mål om å stimulere til utvikling og innovasjon i læringsmåter og pedagogisk tilrettelegging best kan nås ved at undervisningskvaliteten blir satt i fokus ved de enkelte institusjonene. Ansvar for utvikling og innovasjon som gir undervisningskvalitet må forvaltes av institusjonene og fagmiljøene selv, samtidig som det klart forankres i ledelsen. Undervisning må i sterkere grad bli meritterende.

Vi gir derfor ikke vår tilslutning til at det skal igangsettes et arbeid med sikte på å etablere Sentre for fremragende undervisning i Norge.

Kapittel 16 Universitetenes og høyskolenes regionale betydning

Unio mener finansieringssystemet for høyere utdanning og forskning må være transparent, forutsigbart og objektivt. Samtidig må det bidra til at institusjonene innenfor sektoren kan oppfylle sitt samfunnsmandat. Derfor vil Unio advare mot å innføre enda flere indikatorer og verktøy for rapportering, evaluering og oppfølging enn det som allerede foreligger. Derimot bør basisbevilgningen økes, de produksjonsbaserte budsjettildelingskriteriene reduseres og samarbeid belønnes i større grad enn i dag.

Det er del av lærestedenes bidrag til fellesskapet at det utdannes kandidater som kan virke som både lønnsmottagere og skattebetalere regionalt så vel som nasjonalt.

Unio støtter forslaget om å øke tilfanget av kunnskap om utdanningens relevans for arbeidsmarkedet, men vil advare mot en ensidig instrumentell forståelse av utdanning.

Kapittel 17 Internasjonalisering i høyere utdanning

Norsk forskning må holde høy internasjonal kvalitet blant annet for å få i stand et bredt samarbeid med de beste utenlandske institusjoner. Uten et omfattende internasjonalt forskningssamarbeid vil Norge sakke faglig akterut og vil ikke kunne ivareta sine nasjonale og internasjonale oppgaver og forpliktelser.

Unio støtter forslagene om å styrke bevilgningene til internasjonalisering og å bedre statistikkgrunnlaget innenfor dette feltet.

Unio vil spille inn sine synspunkter til det pågående arbeidet med stortingsmeldingen om internasjonalisering og deler utvalgets positive forventninger til framleggelsen av denne meldingen høsten 2008.

Kapittel 18 Etniske minoriteters deltakelse i høyere utdanning

Unio deler utvalgets mål om å legge forholdene best mulig til rette for at etniske minoriteter skal få ta del i høyere utdanning og forskning på lik linje med majoritetsbefolkningen og vil derfor støtte utvalgets forslag med ett unntak. Vi vil avvise forslaget om politisk godkjenning av læreplaner og studiemateriell. Unio er av den prinsipielle oppfatning at det enkelte lærested selv må bestemme læreplan og velge studiemateriell.

Kapittel 19 Situasjonen for funksjonshemmede i høyere utdanning

Unio støtter forslagene, men vil på generelt grunnlag advare mot innføring av nye krav om rapporteringer i tillegg til de allerede eksisterende rutiner, praksiser og systemer.

Kapittel 20 Likestilling

Likestilling i forskning innebærer at kvinner og menn får like muligheter til å kvalifisere seg til forskere, og til å gjennomføre en akademisk karriere. I tillegg til like rettigheter for kvinner og menn, er det av stor betydning for forskningen at det bringes inn ulike perspektiver som deltakelse fra begge kjønn kan gi. Økt rekruttering av kvinner til forskning og høyere utdanning vil gi økte kunnskapsressurser, bidra til kvalitet i kunnskapsproduksjonen og gjøre sektoren mer robust og konkurransedyktig.

Likestilling er et ledelsesansvar på den enkelte institusjon. Erfaring fra likestillingsarbeid viser at tiltakene har størst effekt når likestilling som tema har forankring i ledelsen.

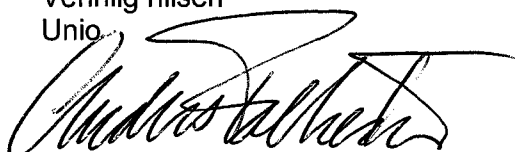
Tilsettingsprosedyrene blir fremhevet som en årsak til ujevn kjønnsbalanse i academia. Mye tyder på at det i tilsettingsprosessen er hindre som gjør det vanskeligere for kvinner enn menn å gjøre karriere. I tilsettingsprosessen er rekruttering, utforming av utlysningstekst og valg av kriterier sentrale spørsmål.

Unio støtter utvalgets forslag til tiltak når det gjelder likestilling.

Kapittel 21 En mer kunnskapsbasert utdannings- og forskningspolitikk

Unio støtter forslagene fremmet i kapittel 21. Det er av stor betydning at institusjonene må jobbe mer systematisk med forskning på egen virksomhet.

Vennlig hilsen
Unio



Anders Folkestad
leder

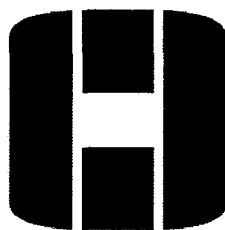


Åshild Olaussen
seniorrådgiver

Unio-studentene er et studentsamarbeid mellom ulike studentorganisasjoner, hvis moderforbund er medlem av Unio. Fokuset Unio-studentene har, er først og fremst kvalitet i utdanningene. Medlemsorganisasjonene er:

Pedagogstudentene i Utdanningsforbundet (PS)
Norsk Sykepleierforbund (NSF student)
Ergon
Politiets Fellesforbund studentene (PF-studentene)
Presteforeningen
Fysio Norge.

Unio studentene har 12 representanter i forumet og representerer over 30 000 studentmedlemmer.



Unio
Studentene

Høringssvar – NOU 2008:3 Sett under ett – Stjernø-utvalget

Høyere utdanning står ovenfor en rekke utfordringer frem mot 2025. Dette innspillet fra Unio-studentene peker på hva som er sentralt for kvaliteten i våre profesjonsutdanninger. I våre utdanninger står praksis/turnus sentralt. Dette gir en del utfordringer som er forskjellig fra typer utdanninger.

Kap 10 og 14. Rammeplaner og finansiering - kvantitet versus egnethet for yrket

Krav om høy utdanningstakt og en finansieringsmodell som belønner de utdanningene som produserer mange studenter påvirker våre profesjonsutdanninger i negativ retning. Profesjonsutdanningene vurderer også egnethet og skikkethet til yrket igjennom praksis/turnus. Utdanningene taper i dag penger på at de stryker uegnede studenter. Derfor er denne finansieringsordningen en trussel mot utdanningenes motiv for å la studenten bestå på et annet grunnlag enn kvalitet. Dessverre har vi sett at økonomi kan styre avgjørelser som skulle skjedd på et rent faglig grunnlag. Det er synd at kvalitet blir underordnet økonomi og kvantitet.

Den statelige finansieringen av høyere utdanning skal sette kvalitet høyere enn økonomisk effektivitet. Institusjonene må sikres en forutsigbar økonomi, og ha trygghet til å kunne gjennomføre lovpålagte oppgaver, som skikkethetsvurdering, uten å risikere økonomisk tap.

På grunn av utdanningenes fokus på antall og økonomisk inntjening ser vi det som særdeles nødvendig med en nasjonal styring gjennom rammeplaner.

Det argumenteres med at rammeplaner hemmer en akademisk frihet og autonomi. Dagens rammeplaner beskriver et minimums krav til kompetanse og innhold. Det er i dag selv med rammeplanens føringer en stor frihet til å forme den enkelte utdanning. Et viktig moment er også at vi i dagens høyere utdanning utdanner mennesker som er generalister og som skal kunne jobbe i alle deler av sektoren de er utdannet innen for. En sterk autonomi vil kunne føre til at enkeltutdanninger utdanner yrkesgrupper som er spesialisert til sin region og ikke generalister som kan jobbe i hele Norge og verden forøvrig.

Utdanningsinstitusjonene tjener i dag penger på antall studenter som fullfører studiet. I våre profesjonsutdanninger vurderes ikke bare om studentene er gode nok teoretisk ved å teste kunnskapene ved en eksamen, men også egnetheten for yrket blir vurdert igjennom praksis/turnus. Denne vurderingen av egnethet er en subjektiv vurdering hvor skolen sitter med siste myndigheten til å vurdere bestått eller ikke bestått. Utdanningene taper i dag penger på at de stryker uegnede studenter. Derfor er denne finansieringsordningen en trussel mot utdanningenes motiv for å la studenten bestå på et annet grunnlag enn kvalitet.

Stjernø begrunner at rammeplanene kan fjernes siden de ikke følges allikevel. Den oversikten vi har tilsier at de fleste følger rammeplanen, men at enkelte utdanninger finner kreative løsninger for å holde en pålagt høyt utdanningstakt selv når rammefaktorene for en kvalitativ god utdanningen ikke er tilstede. En bør heller se på sanksjonsmuligheter fremfor en fjerning av lovverk og forskrifter.

Unio-studentene mener:

- Nasjonal styring gjennom rammeplaner er særdeles nødvendig og må ikke fjernes slik Stjernø foreslår.
- En bør se på en annen finansieringsmodell for profesjonsutdanningene der skolene ikke taper på å vurdere skikkethet til yrket, men oppmuntres til å produsere kvalitet og dyktige yrkesgrupper fremfor å produsere studiepoeng.
- Høyere utdanning skal utdanne yrkesgrupper som skal kunne jobbe i hele Norge og verden for øvrig, og ikke være spesialisert til en region. Det kan da ikke være opp til yrkesfeltet å bestemme hva hver enkelt utdanning skal inneholde, men det er nødvendig med en nasjonal styring som har et overordnet perspektiv.

Kap 14. Deling av ansvar for utdanning mellom utdanningene og yrkesfeltet

Stjernø går inn for en deling av ansvaret for praksis/turnusstudiene mellom utdanningen og yrkesfeltet. I dag er det utdanningene med høyt kompetansenivå som har ansvaret for hele utdanningen av yrkesgruppene i profesjonsutdanningene. Dette gjelder både for teoretiske studier og praksis/turnusstudier. Vi har for en del år siden gått bort fra etatsutdanning og over til universitets og høgskoleutdanning. Vi har dermed også beveget oss fra erfaringsbasert kunnskap til forskningsbasert kunnskap. For praksisstudiene/turnusstudiene har dette i dag den innvirkning ved at utdanningene har ansvaret for gjennomføringen av praksisstudiene/turnusstudiene og å knytte den erfaringsbaserte kunnskapen studenten lærer i praksis/turnusstudiene til den teoretiske forskningsbaserte undervisningen som studenten får ved utdanningene. Vurderingen av studenten i praksis/turnusstudenten i praksisstudiene blir i dag gjort av høgskolen etter kriterier for måloppnåelse.

Det er avgjørende viktig at det er utdanningsinstitusjonen som bærer et overordnet ansvar for veiledning og vurdering. Det er på denne måten man sikrer seg at veiledning og vurdering gjøres av personell med kompetansen som kreves for å utdanne bachelorkandidater. (lektorer/1.lektorer).

Kompetansenivået er også forskjellig. Praksis/turnus feltet bruker yrkesgruppene til å veilede studentene. Disse veilederne har samme nivå på utdanningen som de studentene de veileder. Vi mener at det er av stor betydning at de ansvarlige for en høyere utdanning har høyere kompetanse enn det nivået de utdanner studenter til, men at den daglige veiledningen i praksis/turnusstudiene gjennomføres av yrkesgruppene i studentene utdannes til. Utover veiledningen som gis av utdanningsinstitusjonens lærepersonell, er det også avgjørende viktig at det legges til rette for at veiledningen fra praksisstedets personell blir så god som mulig. Denne veiledningen sikrer overføring av praktisk og arbeidsrelevant kunnskap fra yrkesfeltet.

Unio-studentene mener:

- Ansvaret for praksis/turnusstudiene skal fortsatt ligge hos utdanningene på grunn av at praksis/turnusstudiene er en del av den høyere utdanning og kompetansenivået på de ansvarlige må inneha en høyere kompetanse enn de studentene man utdanner.

Kap 6. Institusjonsstruktur - lokalisasjon og innvirkning på profesjonsutdanningene.

Problemstillingen om sammenslåing og lokalisasjon er kompleks og vanskelig. Vi ser fordelene og behovet for et solid og bredt fagmiljø og støtter Stjernø i behovet for dette.

For profesjonsutdanningene er det en del ramme faktorer som må ligge til grunn som man ikke finner ved andre utdanninger. Flere profesjonsutdanninger har praksis/turnus som en stor del av studiene og er dermed avhengig av tilknytning til et praksisområde.

Det er i dag stort press på de få praksis/turnusplassene som finnes, og en sentralisering/sammenslåing/nedlegging av utdanningene vil legge et ytterligere press på de praksis/turnusplassene i nær lokalisasjon til utdanningene om utdanningstakten skal være den samme. Ramme faktorene for å drive utdanningen må veies opp mot myndighetenes krav om høy utdanningstakt.

En viss spredning av studiestedene mener vi vil gjøre at vi unngår at måltall for antall studenter kommer i konflikt med antall gode praksisplasser i området. En unngår også at man må samle mange studenter på samme praksissted, noe som for oss gir et dårligere utbytte av praksisen/turnusen.

For profesjonsutdanningene ser vi helt klart fordelene med et solid fagmiljø, men dette må sees opp mot studiemiljø og rammefaktorer for praksis/turnus.

Unio-studentene mener:

- En eventuell ny institusjonsstruktur må ta høyde for rammefaktorer for å drive profesjonsutdanninger med praksis/turnus, og innvirkningen dette får for kvaliteten på de yrkesgrupper man utdanner.

Kap 11. Små studiesteder.

Stjernø peker på en del utfordringer knyttet til små studiesteder. Små fagmiljø, lav forskningsaktivitet, lav rekruttering og lite internasjonalisering. Slik utdannings-Norge er i dag, så har vi i alle sektorer et behov for mer arbeidskraft. Arbeidsmarkedet skriker etter alt fra ingeniører til sykepleiere. Det er et stort behov for å rekruttere og en må ta i betraktning de små studiestedenes bidrag til rekruttering og utdanning av yrkesgrupper satt opp mot kvaliteten i utdanningen.

Det er vanskelig å sette et minstemål på hvor lite et studiested kan være før det ikke er levedyktig, men at dette må sees på individuelt og sees i sammenheng med rekruttering, kvalitet på utdanningen, størrelse og kvalitet på fagmiljøet, og utdanningens evne til å drive forskning. Vi ser også at utdanninger utenfor de store byene er viktige kilder til lokale arbeidsmarkedet og at dette må taes med i betraktningen i forhold til strukturendring i høyere utdanning.

Tett oppfølging i profesjonsutdanningene er særdeles viktig i vurderingen av egnethet til yrket. I den sammenheng ser vi ut i fra erfaringer at tett oppfølging er en stor utfordring når kullene i en profesjonsutdanning blir for stor.

Unio-studentene mener:

- Små studiesteder og studiesteder utenfor de store byene gir et viktig bidrag til rekruttering til det lokale arbeidsmarkedet. Vurderingen om levedyktigheten må sees på individuelt i forhold til kvaliteten på utdanningen, kvaliteten på fagmiljøet, rekruttering til yrket og lokale arbeidsmarkedet.

Kap 11 og 16. Bekymring for rekruttering.

Ved en lokaliseringsmodell som stjernø anbefaler ved en flercampusmodell hvor mange høyskoler blir omgjort til underavdelinger til et større universitet har vi en bekymring.

Når administrasjonen for høyskolen i Molde blir flyttet til f.eks NTNU, vil da NTNU reklamere for Molde som studiested på samme måte som de reklamerer for NTNU og Trondheim som studieby?

Vår bekymring gjelder hvordan mindre studiesteder underlagt større universitet kan forsvinne og dermed miste mulighetene til å tiltrekke seg studenter.

Unio-studentene mener:

- Ved en flercampusmodell må det taes særskilt tak i hvordan rekrutteringen blir ivaretatt når det administrative ansvaret blir flyttet til et høyere nivå, og det blir en intern kamp om studenter mellom ulike underavdelinger med samme utdanning.

Kap 11. Gratisprinsippet

Siden store deler av våre profesjonsutdanninger har praksis/turnus, kan dette være en potensielt stor ekstra utgiftspost for studentene. Lokalisering av utdanningen med nærhet til praksisfeltet gjør at studentene unngår store merutgifter til bo og transport i forbindelse med gjennomføringen av praksis og turnus. Gratisprinsippet bør også gjelde for profesjonsutdanningene med praksisstudier. Utgifter i forbindelse med praksis/turnusstudiene bør dekkes av utdanningene.

Unio-studentene mener:

- Gratisprinsippet bør også gjelde for profesjonsutdanningene med praksisstudier. Utgifter i forbindelse med praksis/turnusstudiene må dekkes av utdanningene.

Kap 15. Senter for fremragende undervisning.

Vi ser med spenning på forslaget om å lage et senter for fremragende undervisning. Vi støtter utvalgets vurdering i at det bør iverksettes tiltak for å heve kvaliteten i undervisningen i høyere utdanning.

Ved en eventuell opprettelse av senter for fremragende undervisning ser vi at sterkt trengte resurser kan bli trukket ut av utdanningene for å jobbe for et slikt senter. For at utdanningene og studentene ikke skal bli negativt berørt må det tilføres ekstra resurser til utdanningene for å unngå at etableringen av slike sentre vil gå på bekostning av eksisterende undervisning og oppfølging.

Det bør også utarbeides modeller for hvordan resultater fra senteret kan videreformidles til utdanningsmiljøene. Dette for å unngå at resultater og kompetanse blir holdt innad i senteret og ikke kommer til nytte for utdanningsmiljøene.

Unio-studentene mener:

- Unio-studentene er positive til hensikten med å opprette senter for fremragende undervisning. En skal derimot være forsiktig med å tappe utdanningene for kompetanse og det bør ved opprettelse av senteret tas høyde for at utdanningene må tilføres midler for å kunne opprettholde samme nivå og kvalitet i undervisning.
- Det må være klare beskrivelser for hvordan resultater og metoder senteret kommer frem med blir formidlet og tatt i bruk i utdanningene.

Kap 6. Lokalisering av Politiutdanningen under Justisdepartementet fremfor kunnskapsdepartementet

Politiets Fellesforbund Studentene (PF-studentene) er glad for at Politihøgskolen i dag er innlemmet under Justis- og politidepartementet. PF-studentene føler at det er viktig for Politihøgskolen som institusjon at skolen har sterk tilknytning til Justis- og Politidepartementet.

Per i dag har Politihøgskolen store deler av etter og videreutdanning av ansatte i politi og lensmannsetaten. Dette gjelder både operative/praktiske og teoretiske fag. Eksempler på dette er utdanning og opptak av livvakter, kurs for operative ledere, hundeførerkurs og lignende. PF-studentene er av den oppfatning at Politihøgskolen ikke kan sammenlignes med andre profesjonsutdannelse som per i dag ligger under Kunnskapsdepartementet. PF-studentene vil her legge til grunn at Politihøgskolen utdanner i fag der maktbruk, herunder bruk av skytevåpen inngår. Hvis Politihøgskolen skal sammenlignes med andre utdanninger, mener PF-studentene at Fengselsskolen og Forsvarets krigsskole/Stabsskolen vil være slike institusjoner. PF-studentene viser til at Forsvarets krigsskole og Fengselsskolen ikke er foreslått underlagt Kunnskapsdepartementet eller nevnt med organisatoriske endringer i utvalgets rapport.

PF-studentene mener det vil være feil om Politihøgskolen skulle vært underlagt en større institusjon som Universitet. Dette vil bidra til å minske Politihøgskolens selvstendighet. PF-studentene mener en innlemmelse under Kunnskapsdepartementet og organisering under et Universitet vil gå kraftig ut over Politihøgskolens økonomi og mulighet for å gi et godt utdannings og forskningstilbud til Politi og lensmannsetaten.

PF-studentene mener:

- Det ikke gjennomføres en utredning om Politihøgskolen skal overføres fra Justis- og politidepartementet til Kunnskapsdepartementet.
- Politihøgskolen også i framtiden skal være tilknyttet og underlagt Justis- og politidepartementet.
- Politihøgskolen fortsatt skal være en selvstendig høgskole som tilbyr bachelor- og master utdannelse, innehar et godt forskningsmiljø og har ansvar for etter- og videreutdannelse av ansatte i politi og lensmannsetaten.

Sammendrag:

Kap 10 og 14. Rammeplaner og finansiering - kvantitet versus egnethet for yrket

- Nasjonal styring gjennom rammeplaner er særdeles nødvendig og må ikke fjernes slik Stjernø foreslår.
- En bør se på en annen finansieringsmodell for profesjonsutdanningene der skolene ikke taper på å vurdere skikkethet til yrket.
- Høyere utdanning skal utdanne yrkesgrupper som skal kunne jobbe i hele landet.

Kap 14. Deling av ansvar for utdanning mellom utdanningene og yrkesfeltet

- Ansvaret for praksis/turnusstudiene skal fortsatt ligge hos utdanningene på grunn av at praksis/turnusstudiene er en del av den høyere utdanning og kompetansenivået på de ansvarlige må inneha en høyere kompetanse enn de studentene man utdanner.

Kap 6. Institusjonsstruktur - lokalisasjon og innvirkning på profesjonsutdanningene.

- En eventuell ny institusjonsstruktur må ta høyde for rammefaktorer for å drive profesjonsutdanning med praksis/turnus, og innvirkningen dette får for kvaliteten på de yrkesgrupper man utdanner.

Kap 11. Små studiesteder

- Små studiesteder og studiesteder utenfor de store byene gir et viktig bidrag til rekruttering til det lokale arbeidsmarkedet. Vurderingen om levedyktigheten må sees på individuelt i forhold til kvaliteten på utdanningen, kvaliteten på fagmiljøet, rekruttering til yrket og lokale arbeidsmarkedet.

Kap 11 og 16. Bekymring for rekruttering.

- Ved en flercampusmodell må det tas særskilt tak i hvordan rekrutteringen blir ivaretatt når det administrative ansvaret blir flyttet til et høyere nivå, og det blir en intern kamp om studenter mellom ulike underavdelinger med samme utdanning.

Kap 11. Gratisprinsippet

- Gratisprinsippet bør også gjelde for profesjonsutdanningene med praksisstudier. Utgifter i forbindelse med praksis/turnusstudiene bør dekkes av utdanningene.

Kap 15. Senter for fremragende undervisning.

- Unio-studentene er positive til hensikten med å opprette senter for fremragende undervisning. En skal derimot være forsiktig med å tappe utdanningene for kompetanse og det bør ved opprettelse av senteret tas høyde for at utdanningene må tilføres midler for å kunne opprettholde samme nivå og kvalitet i undervisning.
- Det må være klare beskrivelser for hvordan resultater og metoder senteret kommer frem med blir formidlet og tatt i bruk i utdanningene.

Kap 6. Lokalisering av Politiutdanningen under Justisdepartementet fremfor kunnskapsdepartementet

- Det ikke gjennomføres en utredning om Politihøgskolen skal overføres fra Justis- og politidepartementet til Kunnskapsdepartementet.
- Politihøgskolen også i framtiden skal være tilknyttet og underlagt Justis- og politidepartementet.
- Politihøgskolen fortsatt skal være en selvstendig høgskole som tilbyr bachelor- og master utdanning, innehar et godt forskningsmiljø og har ansvar for etter- og videreutdanning av ansatte i politi og lensmannsetaten.

Med vennlig hilsen

Stian Skare
Leder, Unio studentene

Leder, NSF Student
Norsk Sykepleierforbund
stian.skare@sykepleierforbundet.no
Tlf: 22 04 32 81